

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020205108
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:0020205108.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Borisa Brondoša a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpený: Roman Kvasnica a partneri, s.r.o., Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XX, A., za účasti: Centrum správnej pomoci Prievidza, 1. mája 388/8, Lehota pod Vtáčnikom, o zaplatenie 25.771,39 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 29Csp/25/2020-246 zo dňa 12. januára 2022

rozhodol:

- I. Odmieťa odvolanie.
- II. Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť „zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 25.771,39 Eur, úroky vyčíslené k 2.11.2020 vo výške 6 354,68 eur, úroky z omeškania vyčíslené k 2.11.2020 vo výške 3 944,37 eur, 1,40 % ročný úrok zo sumy 25 771,39 eur od 3.11.2020 do zaplatenia, 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 32 126,07 eur od 3.11.2020 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že jeho povinnosť plniť žalobcovi zaniká v rozsahu plnenia žalovanej v 1. rade z platobného rozkazu 29Csp/25/2020-143 zo dňa 27.11.2020, právoplatného voči žalovanej v 1. rade dňa 23.12.2020“ a priznal „žalobcovi nárok na náhradu trov v pomere 100 % s tým, že povinnosť žalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX plniť trovy konania zaniká v rozsahu plnenia žalovanej v 1. rade z platobného rozkazu 29Csp/25/2020-143 zo dňa 27.11.2020, právoplatného voči žalovanej v 1. rade dňa 23.12.2020.“

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie s poukazom na ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) C.s.p., v ktorom stručne uviedol, že „súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že ... dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci“. Doplnil, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal so vznesenou námietkou premlčania podľa OZ. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie.

3. Podľa ust. § 127 ods. 1 C.s.p., ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis.

4. Podľa ust. § 363 C.s.p., v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

5. Podľa ust. § 373 ods. 1 C.s.p., ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

6. Podľa ust. § 386 písm. d) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie (tiež), ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

7. Vzhľadom na princíp neúplnej apelácie a koncentráciu odvolacieho konania (§ 364 a § 365 ods. 3 C.s.p.) postupuje súd prvej inštancie podľa osobitných pravidiel vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré sú v zmysle § 363 C.s.p. obligatórnou náležitosťou každého odvolania. Odvolacie dôvody zákon taxatívne vymedzuje v § 365 ods. 1 C.s.p., pričom sa vzťahujú aj na odvolanie, ktoré odvolateľ odôvodňuje podľa § 365 ods. 2 C.s.p.. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie odvolateľa nikdy nevyzýva. To platí aj v prípade, ak odvolanie neobsahuje žiadny odvolací dôvod. Samotné odvolacie dôvody môže pritom odvolateľ meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod a tento nemožno z obsahu odvolania vyvodiť, odvolací súd bez ďalšieho odvolanie odmietne podľa § 386 písm. d) CSP, keďže absencia relevantného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Na prípadné oneskorené doplnenie odvolacieho dôvodu pred rozhodnutím o odmietnutí odvolania nemôže odvolací súd prihliadnuť vzhľadom na znenie § 365 ods. 3 C.s.p. (pozri Civilný sporový poriadok, 2. vydanie, 2022, s. 1411 - 1416: F. Sedlačko a tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Obdo 23/2018, ktoré prešlo testom ústavnosti; viď rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 90/2019 o odmietnutí ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo/64/2019 a uznesenie Veľkého senátu občianskoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1VCdo/2/2023 z 8. novembra 2023).

8. V odvolaní odvolateľom formálne citované odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) C.s.p. neboli podopreté konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by poukazovali na skutkové a právne vady rozhodnutia a to ani v časti posúdenia opodstatnenosti vznesenej námietky premičania, a tak podľa posúdenia odvolacieho súdu neboli tieto odvolacie dôvody odvolateľom materiálne, a preto ani procesne účinne uplatnené a nakoľko pre chýbajúci jasný, určitý a zrozumiteľný údaj o odvolacom dôvode (na rozdiel od ostatných osobitných náležitostí odvolania) v odvolacom konaní nemožno pokračovať, odvolací súd v súlade s citovaným ust. § 386 písm. d) C.s.p. nekonkrétne (tzv. blanketové) odvolanie žalovaného odmietol. Odvolací súd v tejto spojitosti upriamuje pozornosť na záver vyplývajúci z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 90/2019 z 5. novembra 2019, v zmysle ktorého odvolací dôvod nemôže spočívať len na všeobecnom vyjadrení nespokojnosti s rozhodnutím bez bližšej špecifikácie vytykaných nesprávností v kontexte konkrétnych okolností prípadu.

9. V úvahách vedúcich k záveru, že odvolanie žalovaného nemožno z dôvodu absentujúceho údaja o odvolacom dôvode prejednať, vyšiel odvolací súd vo všeobecnosti z toho, že odvolanie svojim obsahom musí byť určité a zrozumiteľné do tej miery, aby umožnilo jednoznačné podradenie odvolacích námietok pod niektorý (niektoré) z odvolacích dôvodov, vymedzených v ust. § 365 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. Odvolacie námietky by teda svojou formuláciou nemali vyvolávať pochybnosť v smere, čo sa nimi rozhodnutiu súdu prvej inštancie vytýka, a teda či nimi odvolateľ poukazuje na nesprávnosť procesného postupu súdu prvej inštancie, alebo smerujú proti jeho skutkovým záverom, alebo sa nimi vytýka nesprávnosť pri právnom posúdení veci, alebo sa nimi uplatňujú ďalšie prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany. Žiada sa na tomto mieste poznamenať, že odvolací súd je v zmysle ust. § 380 ods. 1 C.s.p. viazaný dôvodmi odvolania, a preto na iné než v odvolaní vytknuté pochybenia súdu prvej inštancie, až na nedostatok procesných podmienok konania (§ 380 ods. 2 C.s.p.), nemôže pri rozhodovaní o odvolaní prihliadať, a to ani v prípade, ak by sám právne či skutkové vady alebo nedostatky v procesnom postupe súdu prvej inštancie zistil. Treba mať na zreteli, že požiadavka určitosti a zrozumiteľnosti je v prípade procesných úkonov zvlášť naliehavá preto, že pri procesných úkonoch je rozhodujúci prejav vôle a na rozdiel od hmotnoprávných úkonov sa pri nich neurčitosť alebo nezrozumiteľnosť neodstraňuje výkladom, ale procesnou výzvou, na ktorú však, ako už bolo zmienené žalovaná nijak nereagovala. V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti závery formulované Ústavným súdom SR v jeho náleze sp. zn. I. ÚS 223/2013 z 19. júna 2013, v zmysle ktorých „...každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, t. j. podľa toho, ako bol navonok prejavovaný“; „... pri procesných úkonoch je rozhodujúci prejav vôle (platí tzv. teória prejavu, a nie teória vôle platiaca iba na súkromnoprávne úkony)“. Žalovaným formálne citované odvolacie dôvody a ani nekonkrétne odvolacia námietka vo

vzťahu k právnemu posúdeniu námietky premlčania súdom prvej inštancie podľa posúdenia odvolacieho súdu objektívne neumožňujú poznať ich podstatu, a preto ich bez ďalšieho nemožno jednoznačne priradiť k niektorému zo zákonných odvolacích dôvodov, vymedzujúcich rámec odvolacieho prieskumu. Žalovaný v odvolaní prakticky nevytýka konkrétne nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, nepolemizuje s jeho postupom ani skutkovými, či právnymi závermi. Neadresne a nepresne v ňom len na namieta, že sa prvoinštančný nevysporiadal so vznesenou námietkou premlčania, ktorá námietka však bola predmetom pozornosti súdu prvej inštancie. Z takto vyjadrenej odvolacej námietky však podľa posúdenia odvolacieho súdu nemožno objektívne ustáliť, ku ktorému z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 a 2 C.s.p. smerovala, nakoľko spôsob jej vymedzenia pripúšťal uvažovať o odvolacích dôvodoch vo viacerých rôznych smeroch (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ C.s.p.). Jedným dychom treba v tejto súvislosti zdôrazniť, že odvolaciemu súdu neprináleží nahradzovať procesnú iniciatívu strán a nemôže preto ani zasahovať do dispozičnej voľnosti odvolateľa v smere výberu niektorého z do úvahy prichádzajúcich nesprávností (odvolacích dôvodov) viažucich sa na tú-ktorú v odvolaní zmienenú skutočnosť, a to ani i ak by bola v kontexte ostatných zjavne dominantná alebo pre rozhodnutie vo veci najzásadnejšia.

10. Podľa ust. § 396 C.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

11. Podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s citovanými ustanoveniami zákona tak, že žiadnej z procesných strán nárok na ich náhradu nepriznal vzhľadom na výsledok odvolacieho konania, keďže odvolanie žalovaného odvolací súd odmietol z procesného dôvodu a nebolo meritórne prejednané.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.